

Sygn. akt XII Ga 197/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 października 2015 r.

Sąd Okręgowy w Krakowie Wydział XII Gospodarczy – Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący- Sędzia: SO Bożena Cincio-Podbiera

Sędzia: SO Janusz Beim

Sędzia: SR del. Kamila Wójcik

Protokolant: st.sekr.sądowy Paweł Sztwiertnia

po rozpoznaniu w dniu 6 października 2015 r. w Krakowie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) prywatnej spółki udziałowej z ograniczoną odpowiedzialnością w W. B.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej w G.

o zapłatę

na skutek apelacji wniesionej przez stronę pozwaną od wyroku Sądu Rejonowego dla Krakowa-Śródmieścia w Krakowie z dnia 22 października 2014 r. sygn. akt V GC 2248/13/S

I. zmienia pkt. I zaskarżonego wyroku w ten sposób, że powództwo oddala;

II. zmienia pkt. III zaskarżonego wyroku w ten sposób, że zasądza od strony powodowej(...)prywatnej spółki udziałowej z ograniczoną odpowiedzialnością w W. B.na rzecz strony pozwanej (...) Spółki Akcyjnej w G. koszty procesu w kwocie 2.417,00 zł (dwa tysiące czterysta siedemnaście złotych);

III. zasądza od strony powodowej na rzecz strony pozwanej kwotę 2.102,00 zł (dwa tysiące sto dwa złote) tytułem kosztów postępowania apelacyjnego.

XII Ga 197/15

UZASADNIENIE

Strona powodowa (...)w W. B.domagała się zasądzenia od (...) S.A. w G. kwoty 19 725 zł jako należności z faktury (...), odwołując się do treści umowy factoringu niepełnego z dnia 6 lutego 2012 roku zawartej z (...) spółką z o.o., o której to umowie strona pozwana została zawiadomiona. Do pozwu dołączono wykaz faktur objętych umową factoringu dot. nr: (...) i (...)

W sprzeciwie od nakazu zapłaty strona pozwana podniosła zarzut wygaśnięcia roszczenia wobec dokonanej zapłaty. Podała, iż do (...)wystawca dokonał korekty fakturą korygującą (...)na kwotę – 1 694,60 zł. Natomiast, w dniu 6 lutego 2013r. zapłacono z faktury nr (...) kwotę 14 658,12 zł, omyłkowo wskazując w przelewie, że zapłata ta dotyczy faktury nr (...). Kolejnym przelewem z dnia 14 marca 2013r. na kwotę łączną 26307,17 zł. zapłacono resztę z faktury nr (...) w kwocie 3 371,37 zł oraz fakturę (...) z 5 grudnia 2012r. Żądana kwota została w ten sposób pokryta to jest przez korektę jej wysokości i dwie wpłaty.

Strona powodowa podtrzymała powództwo. Podniosła, iż wpłata z 6 lutego nie dotyczyła faktury (...), a wpłata z 14 marca stanowiła dopłatę lecz z przelewu nie wynika, że do faktury (...).

Wyrokiem z dnia 22 października 2014 roku Sąd Rejonowy zasądził na rzecz strony powodowej od strony pozwanej kwotę 18 029,45 zł, a w pozostałym zakresie powództwo oddalił, obciążając pozwaną kosztami procesu. Sąd uznał za wykazany fakt dokonania korekty in minus faktury (...). Natomiast, za nieudowodnione uznał Sąd twierdzenie o zapłacie pozostałej należności z tej faktury. W tym zakresie Sąd ocenił twierdzenia pozwanej jako niewykazane, ograniczając się do konkluzji, iż z treści przelewów z dnia 6 lutego i 14 marca 2013r. nie wynika aby płacono fakturę nr. (...) lecz, że zapłacono inne faktury.

W apelacji od tego wyroku strona pozwana zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie art.233 par. 1 kpc poprzez błędne ustalenie jakoby nie doszło do zapłaty faktury nr (...). W wywodach apelacji skarżąca wywodziła, iż faktura nr (...) , z której miałyby wynikać zasądzona należność nigdy nie została wystawiona na stronę pozwaną. Faktura o takim numerze nigdy nie została wymieniona wezwaniach do zapłaty, natomiast w przedmiotowych przelewach wystąpił błąd pisarski, o którym mowa w sprzeciwie od nakazu zapłaty. Z analizy treści faktur, z których należności przypadają powodce winno wynikać, iż żądanie powódki zostało zaspokojone przed skierowaniem sprawy na drogę sądową. Wnosiła też pozwana o dopuszczenie dowodów ze wskazanych w apelacji dokumentów.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Apelacja jest uzasadniona.

Przede wszystkim wskazać trzeba, iż z oświadczenia faktoranta z dnia 12 marca 2013 roku nie wynika aby umową factoringu była objęta faktura nr (...) /k-13/. Wymieniono w tym dokumencie jedynie faktury o numerach: (...);(...); (...)(...). Do pozwu zaś, jako niezapłaconą, dołączono fakturę nr (...).W wezwaniach do zapłaty z dnia 22 listopada 2012r. i 19 lutego 2012r.wymienia natomiast powódka (...); (...) i (...), z tym że w wezwaniu późniejszym ta ostatnia już nie figuruje.

Z analizy przelewów wynika zaś, że 6 lutego 13r. zapłacono kwotę 14 658,12 zł na fakturę (...) marca kwotę 26 307,17 zł z czego kwota 3 371,37 zł stanowiła dopłatę, a kwota pozostała pokrycie faktury (...). Jednocześnie w dacie 6 lutego, co wynika z wyciągu z rachunku bankowego strony powodowej/k-72/pozwana zapłaciła też w całości fakturę (...) z terminem płatności 2 stycznia 13r.,na kwotę 17 940,70 zł. Zatem w dniu 6 lutego pozwana dokonała wpłat na łączną kwotę32 598,82 zł. Pozostała po odjęciu od kwoty 26 307,17 zł kwoty 3 371,37 zł kwota 22 935,80 zł równa jest wartością kwocie z faktury (...)z 5 grudnia 2012 roku. Faktury nr (...) zostały zapłacone 23 października 2012 roku, czemu strona powodowa nie przeczy i co wskazała pozwana w piśmie z dnia 25 lutego 2013r./ k-73/.

Łączna wartość faktur, z których według oświadczenia faktoranta należności przypadają powodce wynosiła więc, poza fakturami (...), kwotę 60600,02 zł/ faktury (...) na 19 724,05 zł, (...)na 22 935,80 zł i (...)na 17 940,17 zł/.

Strona pozwana w datach 6 lutego i 14 marca 2013r. dokonała wpłat na kwotę 58 905,99 zł / wpłaty: 14 658,12 zł, 17 940,70 zł i 26 307,17 zł/. Wartość faktury (...) została skorygowana o kwotę 1 694,60 zł. Przy uwzględnieniu tej kwoty wartość wpłat pozwanej winna zamknąć się dokładnie kwotą 58 905 zł. Wpłata kwoty 1 694,60 zł byłaby nienależna z powodu korekty faktury, co wykazano o toku postępowania.

Jak z powyższego wynika wszystkie faktury objęte dowodem nabycia wiarygodności w ramach factoringu niepełnego przez stronę powodową zostały pokryte.

Okoliczności te dowodzą, iż istotnie przy opisie przelewu przez pozwaną doszło do omyłki pisarskiej. Nadto pozwana w piśmie z dnia 25 lutego 2013r. podała, iż faktura (...) została zapłacona, co pokrywa się z zebrany materiał dowodowym.

Nie zostało wszak dowiedzione aby na pozwaną była wystawiona faktura (...). Faktura taka nie figuruje w zestawie faktur objętych factoringiem, ani też o zapłatę takiej faktury nie wzywano. Sama zresztą powódka ogólnikowo stwierdza, że zapłata dokonana przez pozwaną i uznawana przez nią jako zapłata z fakturę (...) dotyczyła innych faktur. Jakich, powódka nie podaje. Nie mogą być to jednak faktury przekraczające wykaz dołączony do akt.

Trzeba zatem przyjąć, iż w dniu 6 lutego powódka dokonała częściowej zapłaty faktury (...) kwotę 14 658,12 zł , nie zaś zapłaty faktury (...). Natomiast w dniu 14 marca zapłaciła całość faktury (...)i resztę faktury (...) w kwocie 3 3 71,37 zł. Nieopisana dopłata musiała wszak tej to faktury dotyczyć. Faktury (...) była już wówczas zapłacona/ druga wpłata z 6 lutego/ i dopłata nie mogła jej dotyczyć.

Sąd Okręgowy dopuścił na podstawie art. 381 kpc dowód z faktury nr (...) z dnia 3 grudnia 2012r. albowiem dowód z dokumentu nie przedłużył postępowania, a ponadto już analiza dowodów zebranych w sprawie winna skutkować ustaleniem niezasadności żądania pozwu, co tłumaczy przedstawienie dodatkowej faktury wraz z apelacją . Podkreślić też trzeba, że strona powodowa nie odniosła się do twierdzenia o omyłkowym opisaniu przelewu i częściowej kontynuacji tego błędu i nie podała co rozumienie pod stwierdzeniem” inne faktury”.

W efekcie wyrok na podstawie art. 385 par. 1 kpc uległ zmianie poprzez oddalenie powództwa. O kosztach procesu i kosztach postępowania apelacyjnego orzeczono po myśli art. 98 kpc w z w z art. 108 par. 1 kpc.

s.ref. SSR N. Kowal